

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petrus Cnapeus Sev Fvlllo In Thoma VVegeleino,
Lvtherano Theopaschita Redivivvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1609

§. 11. Sanctorum Patrum & Episcoporum gratulationes & acclamationes ad
nouum Fullonem VVegeleinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65394)

§. II. Sanctorum Patrum & Episcoporum
gratulationes & acclamationes ad no-
uum Fullonem VVege linum.

FELIX Papa III. olim prisco; nunc nouo
Fulloni *Crucem*, quam adiecit
ad Trisagium.

NDE tibi tam pessima superbia subrepere
potuit, vt te ipsis quoque sanctis Angelis in-
telligentiorem, sapientioremq; putares?
super his ingemisco, in his plango inimicos
crucis Christi, quorum finis perditio, & quorum Deus
venter est, & gloria in confusione ipsorum. Non cogi-
tasti, quod scandalizare vel vnum solum ex his, qui cre-
dunt in Dominum nostrum IESUM Christum, quam
gravi cruciatui facit obnoxium? Sed incaute, vt serpens
Euæ, tu ipse quoq; erroris venena multitudini fidei-
um, atque auribus infudisti, traditamq; ab Angelis sanctis-
simam laudationis formam corrupisti, inferens illi;
qui Crucifixus es pro nobis. Ergone non aduer-
tisti, quod Paulum Samosatenum Photinumq;, & Ar-
temium impietate transcendis, qui duos Dei Filios po-
fuerunt; vnum quidem ante secula, alterum verò noui-
ter natum, cum ipse quoque Trinitati inuexeris plura-
litate, duos Dei Filios dicens, vnum fortem, alterum;
crucifixum?

Ad hæc, fidelissimum Christi gregem in Manichæi
opinionem præcipitare contendis, qui Spiritum san-
ctum asserit crucifixum. Nam, quod post illud; sanctus
immortalis, quod est Spiritus sanctus, tunc inferis; qui
pro nobis crucifixus es, miserere nobis: quaternitate-

E 2 que,

*Felix Epist. 3.
ad Fullonem.*

Phil. 3.

Esaiæ 6.

que, non trinitatem, populo insinuare videris. Nempe, si ex humana traditione manasset hæc laus; non ita incautè crucem insereres laudi, in qua filij appellatio, fortis scilicet ponitur. Quoniam verò ab Angelis nobis laus ista profluxit, qui ante crucem dicebant: sanctus, sanctus, sanctus: sicut respicere Esaias meruit; post crucem verò cum laude clamabant; sanctus Deus; sanctus fortis, sanctus immortalis.

Denique cum terræmotu Constantinopolis quateretur, populusque in Campo erat, infantulus, toto populo spectante cum Proclo ciuitatis Episcopo, in cælum per vnâ horam raptus est, ibique huiusmodi didicit hymnum. Rursumque descendens, nunciauit, quæ in æthere audierat, dicens de cælo, quasi de multitudine psallentium, huiusmodi laudes insonuisse auribus suis, dictumque sibi, vt eam laudationem populo indicaret. Quam vbi populi inceperant, ciuitatem receperunt, Deoque per huiusmodi laudem propitio facto, ab imminente ira liberati sunt. At tu quàm temerè, vt scripturas diuinas reliquas, ita & Angelorum laudem pervertere præsumpsisti? Quis igitur in huiusmodi non ingemiscat? quis non lamentetur? quis dolor similis inuenietur; sicut dolor Ecclesie Domini, & Saluatoris nostri Christi, &c.

Vide à te populos semel illuminatos, qui bona gustauerunt Dei verba, Dei mandata, Dei prophetias, prædicationes Dei, Apostolicas, Euangelicasque doctrinas abs te peruertere magis, ac doceri, non solum crucifigere Filium Dei, & ostentui habere, verum & contraria sentire scripturis diuinis, & pacta abnegare, quæ accedentes ad sanctum baptisma fecerunt. Nam, cum coram cælestibus virtutibus omnibus, coram Apostolicis, Euangelicisque ordinibus sancti baptismatis tempore pro-

mife-

miserint credere in vnum Deum omnipotentem, nunc illos in tres Deos credere docuisti. Rursum, cum polliciti sint, credere in vnum Dominum IESVM Christū, filium Dei incarnatum, & hominem factum de Spiritu sancto, ex MARIA Virgine; tu, eos doces, ne dicant Dominum IESVM Christum filium Dei crucem perpassum esse, qui Deus est secundum sempiternam, & impassibilem ex Patre generationem; & idem homo secundum eam, qua in nouissimis diebus ex matre prodiit, secundum quam etiam sustinuit passionem; sed vnum Trinitatis mortuum esse, qui est ipsum Dei verbū. Confessi sunt rursus Spiritum sanctum viuificum, & immortalem, dicentes; credere in Spiritum sanctum, Dominum, & viuificantem; & mortalem esse ponis Spiritum sanctū, cum dicis; sanctus immortalis, qui crucifixus es pro nobis. Fuge, obsecro, huiusmodi errorē. Corruisti, noli in ruina persistere. Peccasti; iam peccare noli. Exspectat te sancta Dei Ecclesia, cupit amplecti poenitentem in vanis propositionibus tuis, & secum de Christo diuina prædicantem: neq; negantem ipsius animatam incarnationem, secundum quam etiam passus esse memoratur, clamatque tibi per nos: Venite ad me omnes, qui laboratis, & ego reficiam vos, &c.

§. 12. *Quintianus Episcopus veteri & nouello Fulloni Crucem, quam Trisagio addidit.*

Multifariam, multisque modis, à veritate deuiasti, Exstat hæc Epist. 51. & seq. Episcop. Tom. 2. Concil. Edit. nupera Biniana. contraria facis herilis mysterij, non sequendo Euangelia, vel Apostolos, vel sanctos Patres. Etenim expositio tua grauem fert contra ipsos nouitatem Catholicæ Ecclesiæ. Et quidem non abieccisti ipsam, nullis Episcopis præmonentibus te (maximè sanctissimo Archiepiscopo Felice) ab ipsa diuertere, & esse rectum, & ortho-